

lede, at vi tog sagen ind og på den måde kunne være med til at lægge en praksis og udstikke nogle linjer for det her område, som jo ellers har været, kan man sige, reguleret via almindelig takt og tone rundtomkring i landets kommunalbestyrelser.

Men nu er altså trolden ude af æsken, og så skal vi til nu at beskrive – mere detaljeret, end hvad man måske ideelt kunne ønske – et regelsæt for det her, og så er det selvfølgelig vigtigt, at man tænker sig ordentligt om. Og jeg har jo ikke nogle ambitioner om at stå og bringe mig i inhabilitet ved sådan på forhånd at mene noget om noget, nogen har sagt. Så derfor håber jeg, at der vil være respekt for den her proces, hvor vi altså foretager partshøringer og alt andet lige burde have hele materialet ind 10 dage fra den 2. maj. Så skal mine jurister selvfølgelig veje pro et contra, og så kommer der en udtalelse i sagen.

Arne Toft (S):

Jeg har stor forståelse for, at undersøgelsen bliver lavet og den bliver grundig. Men jeg synes godt, jeg lige vil henvise til en afgørelse, som statsforvaltningen har truffet i Esbjerg, hvor der har været et arrangement for byrådsmedlemmer og ægtefæller på Hotel Britannia, hvor der var gaver, og hvor Bamses Venner underholdt. Så har man gjort det op og har fundet ud af, at det kostede 1.425 kr. Og der er så en, der har spurgt, om man synes, det var rimeligt. Man fik først en gave på 625 kr., og det har man også spurgt til om var rimeligt. Der beslutter man så i statsforvaltningen, at hvad angår en gave på 625 kr. pr. byrådsmedlem, er det sådan, at der ikke er nogen lovhjemmel til det, men at det egentlig nok er meget rimeligt.

Dernæst sagde man så, at man har gjort op, at arrangementet kostede 1.420 kr. Og efter sådan en stor redegørelse har man fundet ud af, at 1.000 kr. nok er et rimeligt beløb i forbindelse med sådan et arrangement. Man konkluderer så, at arrangementet egentlig ikke er sket efter reglerne, og at man, hvis det var helt rigtigt, skulle betale 420 kr. tilbage, men da det nok er svært at få pengene tilbage, siger man, at man ikke vil foretage sig mere i sagen. Hvad mener ministeren om det?

Kl. 13.55

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen jeg mener ikke noget, før jeg mener noget; det gør jeg altså ikke. Og jeg mener ikke no-

get nu, fordi nu er vi altså ved skæbnens gunst, eller hvilket ord man nu skal bruge, kommet i den her fantastiske situation, at vi får den opgave at sidde og give nogle lidt mere præcise sigtelinjer for, hvad der er inden for, og hvad der er uden for det råderum, inden for hvilket man kan beværte sig selv og sine nærmeste pårørende m.v. som byrådsmedlem. Det kigger vi på, og når vi er færdige med at kigge på det, mener vi noget.

I mellemtiden skal anbefalingen til alle vel bare være, at man skal iagttage sådan almindelig fornuftig påholdenhed og hele tiden erindre sig selv om, at det er skatteydernes penge, man bruger. Og hvis alle lever efter det, og hvis alle historisk havde levet efter det, havde der slet ikke været noget at spørge om her i dag.

Men det er jo så ikke situationen, så nu må vi altså gå den tunge gang og foretage de her afvejsninger. Jeg håber, at vi inden sommerferien har en afgørelse i hele det her sagskompleks.

Formanden:

Så er det hr. Arne Toft for et afsluttende spørgsmål.

Arne Toft (S):

I den her afgørelse, som man har truffet i Esbjerg, er der måske hjælp på vej, i og med at man har henvist til en sag, der har kørt i Hillerød Kriminalret, hvor der er faldet en dom den 10. april 2007, hvor retten siger, at en udgift på over 1.000 kr. pr. kuvert er ulovlig. Dermed konkluderer man så, og det gjorde man også i Esbjerg, at når udgiften er på under 1.000 kr., så er det nok lovligt, og derfor har man sagt, at de første 1.000 kr. skal man ikke selv betale.

Nu synes jeg ikke, at jeg vil spørge ministeren om, hvad han synes om det, for jeg kan godt forstå, at ministeren siger, at han ikke vil forholde sig til det endnu.

Det var min afsluttende bemærkning.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Så kvitterer jeg bare for forståelsen, som jo gør det unødvendigt for mig at tage ordet. Det har jeg altså gjort alligevel. Jeg vil igen sige: Tak for forståelsen.

Hermed sluttede spørgsmålet.